

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**privind modificarea Codului penal și a
Codului de procedură penală**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I .– Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 44 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Este în stare de legitimă apărare acela care săvârșește fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, îndreptat împotriva sa, a altuia sau împotriva unui interes obștesc, și care pune în pericol persoana, proprietatea sau alte drepturi ale celui atacat ori interesul obștesc. ”

2. La articolul 44, după alineatul 3 se introduc alineatele 4 și 5 cu următorul cuprins:

“Se consideră că a acționat în legitimă apărare, acela care săvârșește fapta pentru a respinge pătrunderea prin violență, prin viclenie, prin efracție sau prin alte asemenea mijloace, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit, proprietatea sa.

De asemenea, se consideră că a acționat în legitimă apărare persoana aflată într-una din situațiile prevăzute în alin.4 care a depășit

limitele unei apărări proporționale cu gravitatea atacului, chiar dacă depășirea acestor limite nu a fost cauzată de starea de tulburare sau temere.”

3. Articolul 197 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Actul sexual, de orice natură, cu o altă persoană, prin constrângerea acesteia, sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.”

4. La articolul 197, alineatul 5 se abrogă.

5. La articolul 198, infracțiunea va fi denumită “Actul sexual cu un minor”.

6. La articolul 198, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

“Actul sexual, de orice natură, cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană între 15-18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator folosind calitatea sa.”

7. La articolul 198, alineatul 5 se abrogă.

8. Articolul 200 se abrogă.

9. Articolul 201 va avea următorul cuprins:

“Perversiunea sexuală

Art.201.- Actele de perversiune sexuală, săvârșite în public, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

Constituie acte de perversiune sexuală, în înțelesul alin.1, orice acte nefirești în legătură cu viața sexuală.”

10. După articolul 203 se introduce articolul 203¹, care va avea următorul cuprins:

“Hărțuirea sexuală **Art.203¹.**– Hărțuirea unei persoane prin amenințare sau constrângere, în scopul de a obține satisfacții de natură sexuală, de către o persoană care abuzează de autoritatea sau influența pe care i-o conferă funcția îndeplinită la locul de muncă, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”

11. Articolul 204 va avea următorul cuprins:

“Sanționarea tentativei **Art.204.**– Tentativa infracțiunilor prevăzute în art.197, 198 și 201 – 203 se pedepsește.

12. La articolul 205, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.”

13. La articolul 206, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Afirmarea ori imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la un an sau cu amendă.”

14. Articolul 207 va avea următorul cuprins:

“Proba verității **Art.207.**– Proba verității faptelor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes public sau privat ocrotit de lege.

Existența interesului public se prezumă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită prin presă sau orice alt mijloc de comunicare în masă.

Proba verității nu este admisibilă dacă imputarea sau afirmarea privește un fapt cu privire la care s-a pronunțat o hotărâre de achitare sau persoana condamnată a fost reabilitată ori a intervenit prescripția.

De asemenea, proba verității nu este admisibilă dacă faptele afirmate sau imputate privesc viața intimă sau familială a persoanei, afară de cazul când interesul public o cere.

Afirmarea sau imputarea cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

15. Articolul 220 va avea următorul cuprins:

“Tulburarea de posesie **Art.220.-** Ocuparea, în întregime sau în parte a unui imobil, fără drept, sau a unui imobil aflat în posesia altuia, desființarea sau strămutarea semnelor de hotar, a reperelor de marcare fără aprobarea prealabilă primită în condițiile legii, ori refuzul de a elibera imobilul astfel ocupat se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin.1 se săvârșește prin violență sau amenințare, ori de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Dacă imobilul este în posesia unei persoane private, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

16. Articolul 238 se abrogă.

17. Articolul 239 va avea următorul cuprins:

“Ultrajul **Art.239.**— Lovirea sau orice acte de violență, precum și vătămarea corporală săvârșite împotriva persoanei care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflată în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 7 ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 10 ani.

Dacă faptele prevăzute la alin.1 sunt săvârșite împotriva unui magistrat, medic legist, polițist, jandarm ori alt militar sau asupra uneia dintre persoanele prevăzute în art.160, maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.”

18. Articolul 239¹ va avea următorul cuprins:

“Cazuri speciale de pedepsire **Art.239¹.**— În cazul infracțiunilor prevăzute în art.180-182, 189 și 193 săvârșite împotriva soțului, copiilor sau părinților persoanelor prevăzute în art.239 alin.2, în scop de intimidare sau de răzbunare pentru acte sau fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, maximul pedepsei se majorează cu o treime.”

19. La articolul 309, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Transmiterea unei boli venerice prin acte sexuale, de orice natură sau prin acte de perversiune sexuală, de către o persoană care știe că suferă de o astfel de boală, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”

Art. II .- Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27, punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

“a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.174-177, 179, 189 alin.3, art.190, art.197 alin.2 și 3, art.209 alin.3, art.211 alin.2 și 3, art.212, 215 alin.5, art.215¹ alin.2, art.218, 219 alin.3 dacă fapta a avut ca urmare un dezastru și alin.4, art.239 alin.2, art.248¹, 252, 254, 255, 257, 266-270, 273 alin.2, art.274 alin.2, art.275 alin.3, art.276, art.279 alin.3, art.279¹, 280, 280¹, 282-285, 298, 302², 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive.”

2. La articolul 209, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.155-173, 174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 191, 211 alin.3, art.212, 236, 236¹, 239, 239¹, 250, 252, 254, 255, 257, 265, 266, 267, 267¹, 268, 273-276, 279¹, 280, 280¹, 302², 317 și 356-361 din Codul penal, în cazul infracțiunilor arătate în art.26 pct.2 lit.a), art.27 pct.1 lit.b) și c), art.28¹ pct.1 lit.b) și c), art.28² pct.1 lit.b) și art.29 pct.1 din acest cod, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.”

3. La articolul 279, alineatul 2 lit. a) și b) vor avea următorul cuprins:

“a) instanței de judecată, în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art.180, 184 alin.1, 193, 205, 206, 210 și 213 dacă făptuitorul este cunoscut. Când făptuitorul este necunoscut, persoana vătămată se poate adresa organului de cercetare penală pentru identificarea lui;

b) organului de cercetare penală sau procurorului, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.205 și 206 săvârșite prin presă sau orice mijloace de comunicare în masă, precum și în cazul altor infracțiuni decât cele arătate la lit.a).”

Art. III. – 1. În cazul infracțiunilor privind relațiile sexuale între persoane de același sex, prevăzute în art.200 alin.1 și 5 din legea anterioară, aflate în curs de judecată, se pronunță achitarea în baza art. 10 alin.1 lit.b și art.11 pct.2 lit.b din Codul de procedură penală.

Infracțiunilor prevăzute în art.200 alin.2-4 sau în art.201 alin.2 din legea anterioară, dacă au fost săvârșite în condițiile prevăzute în art.197 sau în condițiile prevăzute în art.198 din Codul penal, cu privire la care nu s-a pronunțat o hotărâre rămasă definitivă, li se aplică, după caz, dispozițiile art.197 sau 198.

Aceeași regulă se aplică și cauzelor ce se rejudecă după casare.

Actele și lucrările efectuate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

2. Hotărârile de condamnare pronunțate cu privire la infracțiunile prevăzute în art.200 alin.1 și 5 din legea anterioară, care urmează a se executa ori se execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de aducere la îndeplinire a dispozițiilor art.12 din Codul penal.

Hotărârile de condamnare ce au ca obiect infracțiunile prevăzute în art.200 alin.2-4 și art.201 alin.2, din legea anterioară, care urmează a se executa sau se execută, se examinează din oficiu de către instanța prevăzută în alin.1 sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri, acolo unde este cazul, de aducere la îndeplinire a dispozițiilor art.14 sau 15 din Codul penal.

3. Cauzele în curs de judecată privitoare la infracțiunile prevăzute în art.205 și 206 din Codul penal, săvârșite prin presă sau orice alte mijloace de comunicare în masă, vor continua să fie soluționate de instanțele de judecată pe rolul cărora se află asemenea cauze.

Aceeași regulă se aplică și cauzelor ce se rejudecă după casare.

Cauzele în care s-au pronunțat hotărâri de condamnare rămase definitive, care nu au fost puse în executare ori se execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de

aducere la îndeplinire, după caz, a dispozițiile art.14 sau 15 din Codul penal.

4.Infracțiunile prevăzute în art.238 din legea anterioară aflate în curs de urmărire penală sau de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi reîncadrate în art.193, 205, 206 sau 239 din noua lege, iar infracțiunile prevăzute în art.239 alin.1, vor fi reîncadrate în art.193, 205 sau 206, după caz.

Actele și lucrările efectuate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

Hotărârile de condamnare pronunțate cu privire la infracțiunile prevăzute în art.238 și 239 alin.1 din legea anterioară, care urmează a se executa ori se execută, se examinează din oficiu de către instanța de executare competentă sau la cererea procurorului ori a celui condamnat, pentru a se lua măsuri de aducere la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art.14 sau 15 din Codul penal.

Art.IV.— Prevederile art.108 din Legea fondului funciar nr.18/1991, republicată, se abrogă.

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 28 iunie 2000, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Niculescu Duvăz